

► consuleren ◀

Laten we niet flauw doen en het nieuwe jaar meteen inzetten met een aandachtspunt : de marktwerking wordt alsmaar doorzichtiger doordat de modale consument zich steeds nadrukkelijker in de uit zichzelf samengestelde raad van toezicht heeft weten te manoeuvreren. De behoefte aan transparantie, zelfredzaamheid en mondigheid is onmiskenbaar en – geloof me – zeker niet *last year's fashion* ... Meer nog : de scholliertjes, de jongste soevereine telg aan de consumentenboom, worden anno 2005 streng opgevoed in verstandig en duurzaam consumeren! Meer dan één hoge instantie is meer dan ooit bekommerd om de kleintjes, en dat siert hen, maar goede intenties en geschikte werkwijzen blijken – eens te meer – geen Siamese tweeling. Voor het voornemen van de Stichting '*Generation Europe*' om – met de morele en financiële steun van de Europese Commissie – (zeer) jonge consumenten een gratis schoolagenda aan te bieden met praktische info en prettige tips omtrent bewust consumeren, kan je alleen maar waardering hebben, op voorwaarde dat de inhoud wetenschappelijk verantwoord is, niet eenzijdig, niet geforceerd en een aanleiding is tot een open gesprek met de leerkracht, de klasgenootjes en de ouders. Waarden en mogelijkheden die je alvast niet terugvindt bij de voogdijminister van het Franstalig onderwijs in de Waalse regering, mevrouw Marie Arena, die het nodig acht om alle *vending machines* in de lagere scholen ten zuiden van de taalgrens te verbieden. De aanleiding van haar beslissing is legitiem : frisdranken en snoepgoed bevatten te veel suiker, te veel suiker leidt tot obesitas en obesitas is alomtegenwoordig bij Westerse kinderen. Simpele vaststelling, simpel plan! Maar het moet een goed plan zijn, geen simpel plan, mevrouw Arena! Zo gaat de minister in tegen zowat alle basiswetten van de balanspsychologie. **Wet 1** : het verbieden van ogenschijnlijk onschuldig suikergoed (binnen de muren van de school) verhoogt de aantrekkelijkheid van suikergoed! **Wet 2** : eenzijdige communicatie wekt verkeerde indrukken! Suikerverbruik in de schoolse omgeving verbieden zonder maatregelen uit te vaardigen om kinderen meer te laten bewegen of – nog beter – kinderen het plezier en het belang van sporten aan te leren, getuigt niet enkel van een bekrompen gezondheidsvisie, het maakt van de suikervoedingsindustrie – onterecht – de enige boeman. **Wet 3** : verbodsbepalingen aan jonge kinderen vanwege de hoogste autoriteiten verhogen de schuldgevoeligheid van de ouders! Recent onderzoek geeft te kennen dat ouders steeds meer affectieve stress hebben als gevolg van hun steeds geringer wordende beschikbaarheid voor hun opgroeiende kinderen. Een tweeverdienerouder heeft anno 2005 zeven uur minder vrij beschikbare tijd dan een tweeverdienerouder anno 1985! Doordat een bevoegde minister de aanwezigheid van drankautomaten in scholen resoluut verbiedt, wordt bij heel wat ouders de indruk gewekt dat ze zelf tekort schieten in de opvoeding van hun kinderen : ouders zouden niet in staat zijn hun kinderen te wijzen op de 'gevaren' van overmatig suikerverbruik, en dus neemt de overheid dan maar het initiatief om de tekortkomingen van de ouders te corrigeren ...

U mag dan het laatste woord hebben over diploma's, mevrouw Arena, maar u bent niet bepaald diplomatisch bezig! Waarom overweegt u niet het vak 'consuleren' – het leren verantwoord consumeren – op te nemen in de eindtermen? Het beletten van overconsumptie combineren met het spelmatig promoten van lichaamsbeweging is in ieder geval een mooie huiswerktaak, niet?